

CMSD

NATIONAL
CONFERENCE
2022

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายด้านการจัดการชุมชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 7

"นวัตกรรมการจัดการชุมชน
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน"

คำนำ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบ้านและชุมชน ภาควิชามนุษยสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กัน และนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติภาคสนามร่วมกับชุมชน อีกทั้งได้เรียนกระบวนการวิจัยและการสัมมนา การเขียนรายงานการวิจัยและนำเสนอผลงานวิจัย นอกจากนี้ยังได้นำองค์ความรู้และกระบวนการวิจัยไปพัฒนาและต่อยอดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน โดยทำโครงการวิจัยร่วมกับองค์กรและสถานประกอบการในการฝึกสหกิจศึกษา และนำเสนอผลงานวิจัยต่อองค์กรและสถาบันการศึกษา จึงถือเป็นการเผยแพร่งานวิจัยสู่สาธารณชน เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ทางวิชาการ สามารถนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้มีคุณค่ามากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การสร้างเครือข่ายด้านวิชาการและวิจัยด้านการจัดการชุมชน ยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการขับเคลื่อนงานวิจัยชุมชน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและประสบการณ์ทางวิชาชีพก่อนออกไปสู่การทำงานในอนาคต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบ้านและชุมชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ร่วมมือกับสาขาวิชาชุมชนศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในการจัดโครงการพัฒนาเครือข่ายการศึกษาวิจัยและความสัมพันธ์ด้านการจัดการชุมชนของคณาจารย์และนักศึกษา 3 สถาบัน และยกระดับเป็นการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในปี พ.ศ. 2559 โดยมีสาขาวิชาบ้านและชุมชน เป็นเจ้าภาพครั้งแรก และหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในปีต่อ ๆ มา ซึ่งในปี พ.ศ. 2565 นี้ สาขาวิชาบ้านและชุมชน ได้รับเป็นเจ้าภาพจัดโครงการการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 7 เพื่อเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษาและปริญญาตรี และเกิดการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาทั้ง 3 สถาบัน ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป อนึ่งในการจัดประชุมวิชาการระดับชาติในครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจาก สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในครั้งนี้

คณะผู้ดำเนินการจัดประชุมวิชาการ ขอขอบคุณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ตลอดจนผู้นำเสนอผลงานการวิจัย ผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ คณะทำงานและนักศึกษา ที่มีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการประชุมวิชาการครั้งนี้ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

รายชื่อคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาบทความและตรวจทานเอกสาร และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 7

ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
รองศาสตราจารย์ ดร.จงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญญาสุทธินันท์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร
รองศาสตราจารย์เอมอร เจียรมาศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ บุญญะฤทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ราชวัตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุประภา สมนึกพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิเทพ เอกสิทธิพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร ชลสาคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสุดา ภูส์ว่าง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระพี แสงสาคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพันธ์ ต้นตระกูล
อาจารย์ ดร.สมยศ โอ่งเคลือบ
อาจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล
อาจารย์ ดร.ปรีวิทย์ ไวยาษาชีวะ
อาจารย์ ดร.ส่งเสริม แสงทอง
อาจารย์ ดร.ธิตีพัทธ์ บุญปก
อาจารย์ ดร.อับดุลเลาะ เจ๊ะหลง
อาจารย์ ดร.ศรันยา เผือกผ่อง
อาจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์
อาจารย์ ดร.จรรยาบรรณ สุธรรมมา
อาจารย์รชกร วชิรสิโรตม
อาจารย์วันชัย เจือบุญ
นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 7
“นวัตกรรมการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

จัดโดย

สาขาวิชาบ้านและชุมชน ภาควิชามนุษยสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ร่วมกับ

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์
สาขาวิชาชุมชนศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
และ สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วันที่ 9 เมษายน 2565 เวลา 08.00 – 17.00 น.

ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ โปรแกรม ZOOM Meeting ID: 3814820686

ภาคเช้า

- เวลา 08.00 – 08.25 น. ผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติ เข้าสู่ห้องประชุมออนไลน์
- เวลา 08.25 – 08.30 น. กล่าวต้อนรับ
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิชะกุล หัวหน้าภาควิชามนุษยสัมพันธ์
- เวลา 08.30 – 09.00 น. พิธีเปิด
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวี จันทร์ส่อง
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
- กล่าวรายงาน โดย รองศาสตราจารย์ ดร.อารณ์ โอภาสพัฒนกิจ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เวลา 09.00 – 10.00 น. บรรยายพิเศษเรื่อง นวัตกรรมจัดการชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.อานันท์ กาญจนพันธุ์
- เวลา 10.00 – 10.30 น. บรรยายพิเศษเรื่อง ทิศทางการใช้นวัตกรรมจัดการชุมชน
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.อารณ์ โอภาสพัฒนกิจ
- เวลา 10.30 – 10.45 น. พักร (ผู้ดำเนินรายการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำเสนอ เข้าห้องประชุมย่อยเพื่อเตรียมการนำเสนอ)
- เวลา 10.45 – 12.05 น. นำเสนอผลงานภาคบรรยายระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์และบุคคลทั่วไป
(ภาคเช้า จำนวน 3 ห้องประชุมย่อย)
- เวลา 12.05 – 12.15 น. ผู้ทรงคุณวุฒิลงมติคัดเลือก “การนำเสนอผลงานวิจัยดีเด่น”
- เวลา 12.15 – 12.45 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 12.45 – 13.00 น. ผู้ดำเนินรายการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำเสนอ เข้าห้องประชุมย่อยเพื่อเตรียมการนำเสนอ

ภาคบ่าย

- เวลา 13.00 – 16.30 น. นำเสนอผลงานภาคบรรยายระดับปริญญาบัณฑิต (ภาคบ่าย จำนวน 8 ห้องประชุมย่อย)
ผู้ทรงคุณวุฒิลงมติคัดเลือก “การนำเสนอผลงานวิจัยดีเด่น”
- เวลา 16.30 – 17.00 น. พิธีปิด

- ประกาศรางวัล

“บทความวิจัยดีเด่น”

ระดับบัณฑิตศึกษา 1 รางวัล ระดับปริญญาตรี 1 รางวัล

“การนำเสนอผลงานวิจัยดีเด่น”

ระดับบัณฑิตศึกษา 3 รางวัล ระดับปริญญาตรี 8 รางวัล

- กล่าวปิด โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล

หัวหน้าภาควิชามนุษยสัมพันธ์

- สาขาวิชาชุมชนศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รับผิดชอบการเป็นเจ้าภาพการประชุมวิชาการระดับชาติ

เครือข่ายด้านการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครั้งที่ 8

.....

หมายเหตุ : เกียรติบัตรทุกรางวัลจะดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้เข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัย

ห้องที่ 8 HB 7207 สุขภาวะชุมชนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต (2)

ผู้ทรงคุณวุฒิ : 1. อ.ดร.สุนี คำนวลศิลป์, 2. อ.ดร.จรรยาบรรณ สุธรรมมา, 3. อ.ดร. อรยา พรเอี่ยมมงคล (ผู้ดำเนินรายการ: นายพัฒนพงษ์ สรชาตินิติกร)			
เวลา	หมายเลขบทความ	ชื่อบทความ	ชื่อผู้นำเสนอ
13.00 – 13.20 น.	922	คุณภาพชีวิตของพนักงานฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร	ปารีชาติ ปัจฉารักษ์สิริ
13.20 – 13.40 น.	932	การตระหนักรู้ในตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	สวาทิณี บุบผา
13.40 – 14.00 น.	941	ปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร	บุญญจินดา มานะชลวิฑิต
14.00 – 14.20 น.	946	ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์	ชลิตา เลื่อมศิริ
14.20 – 14.40 น.	955	สภาพทางเศรษฐกิจและการปรับตัวของผู้ใช้แรงงานรายวันต่อภาวะวิกฤตการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษา บริษัท F&F Food จังหวัดสุพรรณบุรี	อภิญญา วรณสุริวงศ์
14.40 – 15.00 น.	956	การใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหารออนไลน์ของผู้บริโภคในพื้นที่อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร	ณัฐพล หันเวียน
15.00 – 15.20 น.	958	พฤติกรรมการปรับตัวการใช้ชีวิตวิถีใหม่ของผู้ใช้บริการตลาดแบล็คมาร์เก็ต ตำบลท้ายบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ	จุฑามณี เขลากระโทก
15.20 – 15.40 น.	1122	การศึกษาทัศนคติและแนวทางการอยู่ร่วมกันในสังคม ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ	สหัสวรรษ ทาดีบ
15.40 – 16.00 น.	1053	การประเมินผลมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาบ้านและชุมชน ภาควิชามนุษยสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ตมิสา เอี่ยมจ้อย

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
แรงจูงใจและพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายในยุค New Normal ของนักศึกษาศาสาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี นันทจิรา หมื่นรักษ และนรินทร์ สังข์รักษา.....	674
ชีวิตวิถีใหม่ภายใต้การระบาดใหญ่โควิด-19 ของนักศึกษาศาสาวิชาการจัดการชุมชนศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นุรวารี สมาน, สุไรดา ลาวัลย์, โรชนิชา วาจะ และอับดุลเลาะ เจ๊ะหลง.....	685
การกำกับอารมณ์ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นงนภัส พงษ์จันทร์ และวนัญญา แก้วแก้วปาน.....	696
พฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองของผู้สูงอายุจากโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนบ้านฝั่งท่า ตำบลวังก้ง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิชญา ภาชู และนรินทร์ สังข์รักษา.....	710
ความรู้และพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของประชาชนหมู่บ้านเมืองเอกบางปู ตำบลบางปูใหม่ อำเภอมะนังสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ นฤเบศร์ ยิ่งมาก และสุนี คำนวลศิลป์.....	717
ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของศูนย์อาหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มิรา บุญปรานีวงศ์, จิราภา คำสม, สุทธิชา ภักดีอาษา, เหมือนฝัน แก้วคำสี, อติตยา ชื่นเกษม, พาติมา ลินคักดีโค และอรยา พรเอี่ยมมงคล.....	728
ระดับปริญญาบัณฑิต ห้องที่ 8 HB 7207 สุขภาวะชุมชนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต (2) คุณภาพชีวิตของพนักงานฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ปาริชาติ ปัจฉารักษ์สิริ และกันยารัตน์ เมืองแก้ว.....	739
การตระหนักรู้ในตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาวิณี บุบผา และอรุปรีย์ เกิดในมงคล.....	752
ปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร บุญญจินดา มานะชลวิฑิต และนรินทร์ สังข์รักษา.....	762
ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ชลิตา เลื่อมศิริ และชินัน บุญเรืองรัตน์.....	776
สภาพทางเศรษฐกิจและการปรับตัวของผู้ใช้แรงงานรายวันต่อภาวะวิกฤตการแพร่ระบาด ไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษา บริษัท F&F Food จังหวัดสุพรรณบุรี อภิยดา วรณสุริวงศ์ และทิพย์สุดา พุฒจร.....	784
การใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหารออนไลน์ของผู้บริโภคในพื้นที่อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ณัฐพล หันเวียน และชงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร.....	796
พฤติกรรมกรรมการปรับตัวการใช้ชีวิตวิถีใหม่ของผู้ใช้บริการตลาดแบล็คมาร์เก็ต ตำบลท้ายบ้านใหม่ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ จุฑามณี เขลากระโทก และนรินทร์ สังข์รักษา.....	806

ปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

FACTORS OF ADAPTATION TO LIVING IN THE NEW NORMAL ERA OF FIRST YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS' COMMUNITY MANAGEMENT,
FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCES, SILPAKORN UNIVERSITY

บุญญจินดา มานะชลวิฑิต¹ และ นรินทร์ ลังษ์รักษา²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในการใช้ชีวิตในยุค New Normal และเพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามลักษณะส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และเจตคติ ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปรับตัวของนักศึกษามีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง และด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบ ตามลักษณะส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และเจตคติ มีการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยการปรับตัว, นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1, การใช้ชีวิตยุค New Normal

Abstract

The purpose of this research was to study the level of adaptation of first year undergraduate students in the field of community management. Faculty of Management Science Silpakorn University in living in the New Normal era and to compare the adjustment of first year undergraduate students in the field of community management Faculty of Management Science Silpakorn University according to personal characteristics upbringing and attitudes. The population used in this time was first year bachelor's degree students in the field of community management. Faculty of Management Science Silpakorn University, academic year 2021, semester 1, 45 students. The research instrument was a questionnaire with the Consistency Index (IOC) = 0.67-1.00 and the confidence value = 0.94. The statistics used in the data analysis were frequency, hundred. each average score Standard Deviation T-Test.

The results of the research showed that 1) the student's adaptation level had a high level of overall and individual aspects of life adjustment factors in the New Normal era. and when considering

¹ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

² ศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

each item, it was found that Health was at a moderate level and other aspects were at a high level. 2) Comparative results. according to personal characteristics the upbringing and attitudes were totally different in adjusting to living in the New Normal era to significant at .05.

Keywords: Factors of Adaptation, First Year Undergraduate Students, Living in The New Normal Era

1. บทนำ

การใช้ชีวิตในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สามารถเห็นได้จากความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี หรือระบบการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้นำผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของคนในสังคมทำให้คนในสังคมจะต้องมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ การปรับตัวจึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญ โดย Coleman and Hamman (1981) กล่าวว่าไว้ว่าการปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามที่จะปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทหน้าที่ใดก็ตามจะต้องมีการ เรียนรู้ในการปรับตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วหรือการปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้น ๆ การปรับตัวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นช่วงวัยแห่งการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงของชีวิต ซึ่งสำหรับการปรับตัว ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเกิดขึ้น ก็ต่อเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไปศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้การปรับตัวเป็นส่วนสำคัญในหลายๆด้าน เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วน ใหญ่ไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนที่ต่างจากระดับมัธยมศึกษา กลุ่มเพื่อนที่แตกต่างจากมัธยมศึกษา อาจทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด ความสับสน ความกังวล ต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา ทำให้ภาระหน้าที่ที่ต้องพยายามปฏิบัติ ให้ลุล่วงในหลายด้าน เช่น การสู้ดิ้นรนเพื่อให้สามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างประสบความสำเร็จและปรับตัว ให้เข้ากับสังคมใหม่ได้ สาเหตุอีกประการหนึ่งของปัญหา คือ การใช้ชีวิตของนักศึกษา เนื่องจากในขณะนี้ประเทศไทยมีการ แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รวมถึงโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่เรียกว่า OMICRON มีการ แพร่กระจายเป็นวงกว้าง ขณะนี้มีผู้ติดเชื้อไวรัสสะสมดังกล่าวไปแล้วกว่า 2,577,445 คน (รายงานสถานการณ์โควิด-19 อัปเดตข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2565) และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ดังกล่าว มีระยะเวลาที่ยาวนานมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ต้องมีการปรับตัวในการใช้ชีวิตแบบฐานวิถีใหม่ (New Normal) ทำให้ การใช้ชีวิตของนักศึกษาต้องมีการปรับตัวในการใช้ชีวิตและการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีส่วนให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เกิดปัญหาในการปรับตัวจากการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการ สอบคัดเลือกและรับโควตานักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในคณะวิทยาการจัดการมีพื้นฐานทางการเรียนที่ต่างกัน อาจทำให้นักศึกษาจะต้องมีการปรับตัวในอีกหลายด้าน

จากสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในการปรับตัวของนักศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยการ ปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาในยุค New normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพของ นักศึกษา ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนา แก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษามีการ การปรับตัวการใช้ชีวิตที่ดี มีสุขภาพที่ดี ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นข้อพิจารณาในการปรับปรุงในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและส่งเสริมให้นักศึกษา ประสบความสำเร็จในการศึกษาและส่งผลให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในการใช้ชีวิตในยุค New Normal
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามลักษณะส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และเจตคติ

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

ลักขณา สริวัฒน์ (2545) ได้ให้ความหมายการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัวคือการที่บุคคลสามารถสร้างหรือขัดเกลาพฤติกรรม ให้เข้ากับแบบแผนของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้ตามที่ต้องการ ทำให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจไม่เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นผลมาจากความพยายามของบุคคลที่จะปรับตัวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านใดก็สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และหากบุคคลนั้นสามารถปรับตัวอยู่กับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้ จะทำให้อยู่อย่างมีความสุขส่งผลให้บุคคลนั้นมีสุขภาพจิตที่ดี

สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับหรือเปลี่ยนแปลงความคิด จิตใจ หรือพฤติกรรมของตนเอง ให้เหมาะสมในสภาพแวดล้อมหรือสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้ จนส่งผลให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้สำเร็จ และดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

ทฤษฎีการปรับตัวของวิลเลียมสัน Williamson (1949 อ้างในนิรมล สุวรรณโครต. 2553) Williamson เชื่อว่าบุคคลสามารถปรับตัวได้ถ้ามีความรู้ความเข้าใจในตนเอง รู้จักตนเอง และการเข้าใจสังคม จะทำให้บุคคลนั้นสามารถตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินชีวิตหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างมีสติและมีเหตุผล โดยการใช้อุปกรณ์ที่ได้รับจากประสบการณ์ในสังคมมาประกอบกับการพิจารณาจนสามารถสร้างความสอดคล้องหรือความยืดหยุ่นระหว่างความต้องการและเป้าหมายที่พึงประสงค์ของบุคคลและสภาพทางสังคม

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวเป็นพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อพบเจอกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆข้างของบุคคล การปรับตัวเป็นการปรับสมดุล ทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งครอบคลุมเป็นสิ่งสำคัญในการวางพื้นฐานจิตใจเพื่อปรับความสมดุล ให้สามารถตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินชีวิตหรือสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีสติและมีเหตุผล บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในตนเองและสังคม ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและมีความสุขในการใช้ชีวิต

3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

คำว่า“วัยรุ่น” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ได้ให้ความหมายคำว่า วัยรุ่น หมายถึงวัยที่มีอายุประมาณ 13-19 ปี

ความหมายของวัยรุ่นได้มีผู้ให้ความหมายการปรับตัวไว้หลายแนวทาง สามารถสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ที่มีอายุตั้งแต่ 13-19 ปี เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาลักษณะเด่นในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา

Fuhrmann, 1990, (อ้างใน ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549) โดยทั่วไปในช่วงวัยรุ่นส่วนใหญ่จะรู้สึกสับสนทางอารมณ์มากกว่าช่วงวัยเด็กที่เคยผ่านมา เนื่องจากมีความเกี่ยวพันกันหลายประการ ได้แก่ วัยรุ่นเป็นช่วงวัยของการเปลี่ยนวัย และร่างกายมีการเจริญเติบโตเต็มที่

จากการศึกษาลักษณะวัยรุ่น สามารถสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นระยะที่เด็กจะเรียนแบบให้เหมือนผู้ใหญ่ เป็นระยะแรกที่ทำให้เด็กเกิดความไม่มั่นใจในตนเอง ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมวัย เพื่อน

ต่างวัย เพื่อนต่างเพศ รู้จักการวางตัวให้เหมาะสม ซึ่งในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อไม่ให้เกิดความกังวลและ
สับสน จึงอาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของวัยรุ่นคือภาวะที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโตในทุกๆ ด้าน

3.3 การปรับตัวการใช้ชีวิตของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าโดยทั่วไปสามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน
(สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2537) ดังนี้

1) การปรับตัวด้านการเรียน จากการศึกษาการปรับตัวด้านการเรียน สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวในด้านการเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษามาก เนื่องจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างจากการเรียนในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาจะต้องพึ่งพาตนเองในด้านการเรียนมากกว่าในระดับมัธยมตอนปลาย หากนักศึกษาสามารถปรับตัวในด้านการเรียนได้ดีย่อมส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน

2) การปรับตัวด้านสังคม จากการศึกษาการปรับตัวด้านสังคม สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวด้านสังคมเป็นการปฏิบัติตนให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ จะช่วยลดความขัดแย้ง ความเครียด หรือความวิตกกังวลของนักศึกษาด้านการปรับตัวด้านสังคมลงได้ ทำให้นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ส่งผลดีต่อด้านการเรียนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

3) การปรับตัวด้านที่อยู่อาศัย จากการศึกษาการปรับตัวด้านที่อยู่อาศัย สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวด้านที่อยู่อาศัย เป็นการที่นักศึกษาเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยทำให้ต้องมีปรับตัวด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากเป็นที่อยู่อาศัยที่นักศึกษาไม่คุ้นชิน โดยสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยจะต้องมีความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักศึกษา และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักศึกษาเป็นหลัก

4) การปรับตัวด้านสุขภาพ จากการศึกษาการปรับตัวด้านสุขภาพ สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวด้านสุขภาพ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการปรับตัวด้านสุขภาพของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเครียด ปัญหาความกดดันที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา แต่ในขณะเดียวกันกิจกรรมอาจส่งผลให้เกิดปัญหาการปรับตัวด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นเนื่องจากนักศึกษาบางคนเกิดความเครียดและความกดดันในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อไวรัสดังกล่าว

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุวรรณ สุภาชัยวัฒน์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า-t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีรูปแบบการใช้ชีวิตทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญด้านที่อยู่อาศัยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านสุขภาพ ด้านสังคม และด้านการเรียนตามลำดับ ส่วนการเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศหญิงและเพศชายมีรูปแบบการใช้ชีวิต ที่แตกต่างกันในด้านการเรียน ด้านสังคมและด้านสุขภาพ ส่วนด้านที่อยู่อาศัยใหม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบสังกัดการศึกษาพบว่ามีรูปแบบการใช้ชีวิตแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรอนงค์ นิยมธรรม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาจำแนกตามเพศ คณะ และชั้นปี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจ

การปรับตัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และสัมประสิทธิ์ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสัมพันธภาพกับอาจารย์ และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวด้านกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะแตกต่างกันมีการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักศึกษาชั้นปีแตกต่างกันมีการปรับตัวโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการปรับตัวโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

กรณีการ แสสนสุภา และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19 โดยแนวคิดการปรับตัวของนักศึกษา ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคการศึกษาที่1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 328 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และใช้สถิติวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการปรับตัวในสถานการณ์โควิด-19โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวในสถานการณ์โควิด-19 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีการปรับตัวในสถานการณ์โควิด-19 ที่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีการปรับตัวด้านการเรียนและด้านอารมณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 45 คน

เครื่องมือใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบคำถามปลายปิดและปลายเปิด การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสอบถามและนำกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหา นำแบบสอบถามมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC มีค่าระหว่าง .67-1.00 นำแบบสอบถามมาทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการชุมชนชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = 0.94 ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อประสานงานกับประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ เพื่อให้ทำแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบออนไลน์ โดยมีการให้ลิงค์ไปกับตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทำการโพสต์ในไลน์กลุ่ม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามนำแบบสอบถามใส่รหัสและบันทึกคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล ตามเกณฑ์การวัดระดับการปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษา ดังนี้

- 5 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษายู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษายู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษายู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษายู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของระดับคะแนนจะใช้เกณฑ์การประเมิน

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง การปรับตัวการใช้ชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมประมวลผลข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ และวิเคราะห์เนื้อหา

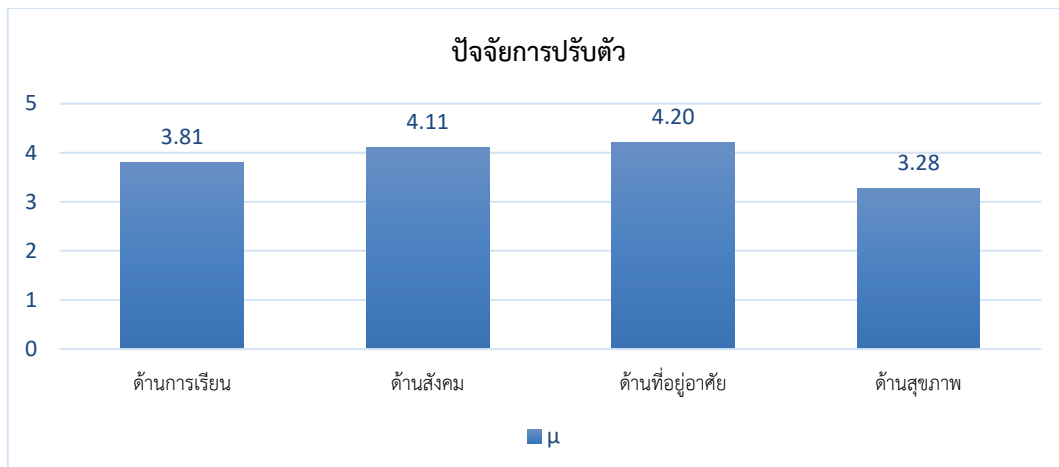
5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 45 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 71.10 เพศชายมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลาย พบว่าส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายอยู่ในระดับสูงตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่ 2.00 – 2.99 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 ภูมิลำเนา พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 88.90 อาศัยอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 และการพักอาศัย พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้านพักของตนเอง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 62.20 พักอาศัยอยู่หอพักในและนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80

5.2. นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.91$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าข้อที่สูงที่สุด คือ ด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$) รองลงมา คือ ด้านสังคม ($\mu = 4.11$) ด้านการเรียน ($\mu = 3.81$) ยกเว้นด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.28$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชนโดยรวมและในแต่ละด้าน (n = 45 คน)

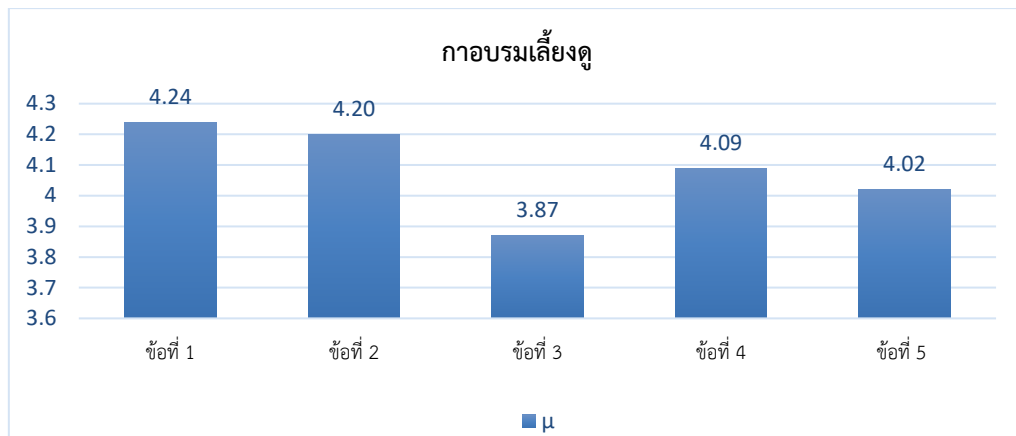
ปัจจัยการปรับตัว	μ	σ	ระดับการปรับตัว	ลำดับที่
1. ด้านการเรียน	3.81	0.10	มาก	3
2. ด้านสังคม	4.11	0.11	มาก	2
3. ที่อยู่อาศัย	4.20	0.13	มาก	1
4. ด้านสุขภาพ	3.28	0.25	ปานกลาง	4
รวม	3.91	0.21	มาก	

5.3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร การอบรมเลี้ยงดูต่อการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อปัจจัยเสริมการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร (n = 45 คน)

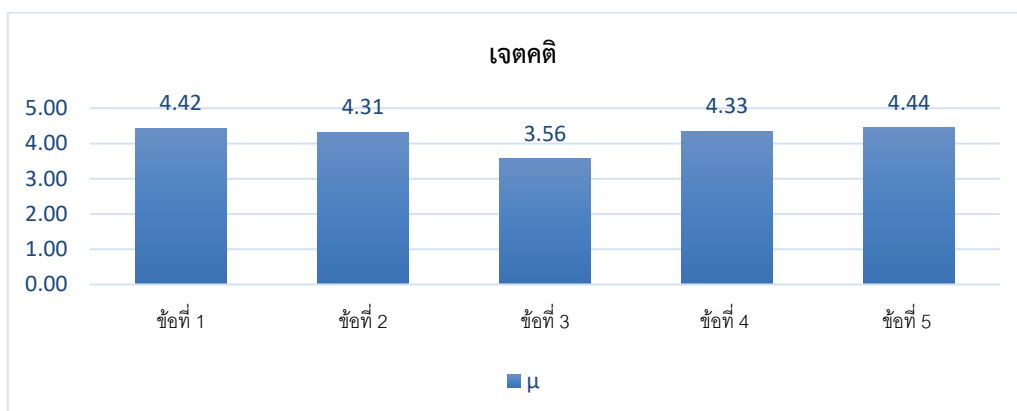
ปัจจัยเสริมการอบรมเลี้ยงดู	μ	σ	ระดับการปรับตัว	ลำดับที่
1. การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองหรือคนในครอบครัวทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ และสามารถพึ่งพาตนเองได้	4.24	0.83	มาก	1
2. ผู้ปกครองหรือคนในครอบครัวอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยใช้เหตุผลในการเลี้ยงดูและเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้	4.20	0.94	มาก	2
3. ผู้ปกครองหรือคนในครอบครัวคอยถามทุกข์สุขที่นักศึกษาพบเจออยู่เสมอ	3.87	1.14	มาก	5
4. สิ่งที่ทำให้นักศึกษารู้สึกมีความสุขมาจากการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองหรือคนในครอบครัว	4.09	1.00	มาก	3
5. ครอบครัวหรือผู้ปกครองของนักศึกษาไม่รบกวนนักศึกษาในขณะที่เรียนให้เวลาแก่นักศึกษาในการเรียนอย่างเต็มที่	4.02	1.14	มาก	4
รวม	4.08	0.13	มาก	

5.4. นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เจตคติต่อการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อปัจจัยเสริมเจตคติของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร (n = 45 คน)

ปัจจัยเสริมเจตคติ	μ	σ	ระดับการปรับตัว	ลำดับที่
1. นักศึกษามีใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4.42	0.62	มาก	2
2. นักศึกษามีความสุขเมื่อได้เจอเพื่อน รุ่นพี่ หรืออาจารย์ในสาขาวิชาการจัดการชุมชน	4.31	0.76	มาก	4
3. นักศึกษารู้สึกมีความสุขทุกครั้งเมื่อได้เรียนในรายวิชาต่างๆ	3.56	0.84	มาก	5
4. นักศึกษามีเจตคติที่ดีหรือความรู้สึที่ดีในการเรียนในสาขาวิชาการจัดการชุมชน	4.33	0.67	มาก	3
5. เมื่อจบการศึกษาไปนักศึกษาสามารถนำความรู้ไปต่อยอดการศึกษาต่อในระดับสูง หรือต่อยอดในการประกอบอาชีพได้	4.44	0.62	มาก	1
รวม	4.21	0.10	มาก	

ผลการทดสอบสมมุติฐาน

1. การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมต่อด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเพศแตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ที่มีต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมต่อด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลต่อภูมิสำเนาที่มีต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมต่อด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลต่อการพักอาศัย ที่มีต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมต่อด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษามีการพักอาศัยที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูและเจตคติที่มีต่อปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมต่อด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพ พบว่า นักศึกษามีการอบรมเลี้ยงดูและเจตคติที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมและในแต่ละด้าน ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal โดยรวมทั้งหมด 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากนักศึกษาสามารถปรับตัวต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเรียนในมหาวิทยาลัย สังคม รวมทั้งที่อยู่อาศัยได้ดี นอกจากนี้นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการสอบคัดเลือกในการเข้าศึกษาต่อนักศึกษา จึงมีความมุ่งมั่นในการเรียนทำให้สามารถปรับตัวต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ดี ดังที่ นิรมล สุวรรณโครต (2553) ได้กล่าวว่า นิสิตนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีการปรับตัว ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม โดยรวมมีการปรับตัวอยู่ในระดับมาก และ สุชาดา พาที (2558) ได้กล่าวว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ มีการปรับตัว ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กรรณิการ์ แสนสุภา และคณะ (2563) ได้กล่าวว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการปรับตัวต่อสถานการณ์โควิด-19 ทั้งด้านการเรียน ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย โดยรวมมีการปรับตัวอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1) ด้านการเรียน จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษา

ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เป็นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทางโรงเรียนมีการปลูกฝังในด้านการเรียน เนื่องจากต้องมีการเตรียมตัวสอบหรือทดสอบความรู้ในด้านต่างๆ ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันสูงทำให้นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถจึงจะสามารถผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ทำให้นักศึกษาจะต้องมีความตั้งใจและมุ่งมั่นเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ดังที่ สุชาติ พาที (2558 : 80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ พบว่านักศึกษามีการปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ อรอนงค์ นิยมธรรม (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก พบว่านักศึกษามีการปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในระดับมาก

1.2) ด้านสังคม จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก เนื่องจากในด้านการเรียนก็มีส่วนสำคัญในด้านสังคม เนื่องจากการเรียนการสอนในสาขาวิชาการจัดการชุมชนมีการเรียนการสอนที่จะต้องมีการจับคู่หรือจับกลุ่มในการทำกิจกรรมหรือการทำงานร่วมกันอยู่เสมอ ทำให้ต้องมีการพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน หากนักศึกษามีปัญหาด้านสังคมก็จะทำให้มีปัญหาด้านอื่นๆตามมาอีกด้วย ดังที่ นันทพร เข้มเพชร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า การปรับตัวด้านสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีการปรับตัวด้านสังคมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ กรรณิการ์ แสนสุภา และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19 พบว่า การปรับตัวด้านสังคมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในสถานการณ์โควิด-19 อยู่ในระดับมาก

1.3) ด้านที่อยู่อาศัย จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมรอบข้างที่อยู่อาศัยที่ตนเองอยู่ได้ดี ภายในที่อยู่อาศัยมีความปลอดภัย นอกจากนี้ยังสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีภายในที่อยู่อาศัยและยังสามารถปฏิบัติตามแบบวิถีใหม่หรือ New Normal ได้อีกด้วย ดังที่ จารุวรรณ สุภาชัยวัฒน์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทวีพงษ์ ยุนี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า การปรับตัวด้านที่พักอาศัยหรือหอพักอยู่ในระดับมาก

1.4) ด้านสุขภาพ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากในปัจจุบันมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาทำให้ต้องมีการใช้ชีวิต New Normal ทำให้นักศึกษาเป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เกิดปัญหาด้านสุขภาพทั้ง ความเครียด ความวิตกกังวล และการเรียนรู้ในการใช้ชีวิตรูปแบบใหม่ในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเรียน เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์ผู้สอนทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยวทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกวิตกกังวลหรือความเครียดในการเรียนและผลคะแนนที่ออกมา เช่นเดียวกับ ฐิระ ทองเหลือง (2549) ได้กล่าวว่า การเปิดเทอมใหม่เป็นช่วงที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะพบกับการปรับตัวอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสังคมใหม่ๆ ที่แตกต่างจากเดิมที่เคยพบเจอทำให้นักศึกษาอยู่ในภาวะกดดัน กังวล และเครียด ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพของนักศึกษาและยังส่งผลถึงการเรียนของนักศึกษาและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนักศึกษบางรายได้

2. เปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามลักษณะส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และเจตคติ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้

2.1) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพศชายและเพศหญิง มีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความชื่นชอบ ความสนใจในเรื่องต่างๆ การเข้าสังคม การปฏิบัติตน การปรับตัว และการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน รวมถึงทางกายภาพ เช่น สรีระรูปร่าง ความแข็งแรง เป็นต้น อาจเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้นักศึกษามีการปรับตัวการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการปรับตัวด้านเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ นันทนพ เข้มเพชร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสารคาม ผลการศึกษาพบว่า นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายอยู่ในระดับสูงอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ผลการเรียน คะแนนสะสมตลอดการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับมัธยมปลายอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ กับ นารีรัตน์ ณ นวงศ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสถานภาพอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกลจากมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษาที่มีความจำเป็นต้องอยู่หอพักใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทั้งที่ภูมิลำเนาที่แตกต่างกันอาจทำให้มีการปรับตัวในการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ ธาราวดี อธมาทรานนท์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า ภูมิลำเนาส่งผลกระทบต่อปรับตัวที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แตกต่างจาก นิรมล สุวรรณโคตร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีภูมิลำเนาในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดอื่น มีการปรับตัวในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.4) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีการพักอาศัยที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก นักศึกษาบางคนได้เข้ามาพักอาศัยหอพักในและนอกมหาวิทยาลัยทำให้พบเจอกับเพื่อนๆ ได้มีการทำกิจกรรมร่วมกัน อาจทำให้นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักในและนอกมหาวิทยาลัยมีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านพักของตนเอง

2.5) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองแต่ละครอบครัวมีการอบรมเลี้ยงดูที่ดูแลเอาใจใส่ ให้ความสำคัญและสนใจในด้านต่างๆรวมถึงสนใจความเป็นอยู่ของนักศึกษาให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความเป็นผู้นำ เช่นเดียวกับ นิรมล สุวรรณโครต (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีเจตคติที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน มีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ต่ออาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนๆและรุ่นพี่ในสาขาและคณะมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการแสดงออกจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากพี่ๆภายในสาขา เป็นต้น เช่นเดียวกับ อุทุมพร จามรมาน (2551) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ลักษณะของจิตใจที่ต้องอาศัยการตีความออกมาผ่านพฤติกรรมโดยการแสดงออกมาทางความรู้สึก ความคิด และความเชื่อมั่นของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง สามารถแสดงออกได้ในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 4 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพ จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นอาจารย์และนักศึกษา ควรมีการพูดคุยกันอย่างเปิดกว้างสอบถามถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น การรณรงค์ให้นักศึกษาเคร่งครัดในการดูแลและป้องกันการติดเชื้อ COVID-19 ตามมาตรการของรัฐ

2. ด้านการเรียน จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก ดังนั้นสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบหรือโปรแกรมที่ใช้ในการเรียน สนับสนุนเกี่ยวกับระบบอินเทอร์เน็ตให้แก่นักศึกษาและผู้สอน เพิ่มรูปแบบในการเรียนให้มีความน่าสนใจและหลากหลาย รวมถึงการปฐมนิเทศนักศึกษาที่เข้ามาเรียนใหม่ และการส่งเสริมระบบพี่ช่วยน้อง ในการเรียนการสอน

3. ด้านสังคม จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก ดังนั้นสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ควรเพิ่มกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษารู้จักกันมากขึ้น สามารถพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวการใช้ชีวิตได้ดียิ่งขึ้น

4. ด้านที่อยู่อาศัย จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการปรับตัวการใช้ชีวิตในยุค New Normal อยู่ในระดับมาก ดังนั้นคณะและสาขาวิชา ควรมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนให้ยืมแก่นักศึกษาที่ไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการเรียน ขอความร่วมมือแก่ผู้ปกครองในการไม่รบกวนขณะลูกหลานกำลังเรียน นอกจากนี้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในที่อยู่อาศัยในการเรียนก็มีส่วนต่อความสำเร็จและแรงจูงใจทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้งานวิจัยมีความลุ่มลึกและเห็นปรากฏการณ์ละเอียดมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาการปรับตัวการใช้ชีวิตในด้านสุขภาพของนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษามีการปรับตัวในด้านสุขภาพที่ดีขึ้น
3. ควรศึกษารูปแบบการปรับตัวของนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในการปรับตัวการใช้ชีวิตในด้านต่างๆอย่างต่อเนื่อง

8. บรรณานุกรม

- ภรณ์การ์ แสนสุภา และคณะ. (2563). “การปรับตัวของรักษาในสถานการณ์โควิด-19”. เข้าถึงเมื่อ 18 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://so03.tcithaijo.org/index.php/human/article/download/246886>
- กระทรวงสาธารณสุข. (2565). “สถานการณ์ผู้ติดเชื้อ COVID-19 อัปเดตรายวัน”. เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2565, เข้าถึงได้จาก <https://ddc.moph.go.th/covid19-dashboards/>
- จารุวรรณ สุภาชัยวัฒน์ และคณะ. (2559). “การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.” เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://icmsit.ssruc.ac.th/icmsit/fmsicmsit1/images/2016/icmsit2016-16.pdf>
- จิระ ทองเหลือ. (2549). **น้องใหม่กับการปรับตัว**. วารสารแม่ใจปริทัศน์.
- ทิวพงษ์ ญู. (2557). “พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. เข้าถึงเมื่อ 29 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก https://soreda.oas.psu.ac.th/show_detail.php?research_id=624
- ธราวดี อธมาทรานนท์. (2548). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี” วิทยานิพนธ์ปริญญา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Psy/Tharawadee_A.pdf
- นริมล สุวรรณโคตร. (2553). “การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://ir.swu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/1039/1/Niramol_S.pdf
- นันทนพ เข้มเพชร. (2561). “ความสามารถในการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสารคาม.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสารคาม เข้าถึงเมื่อ 18 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://copag.msu.ac.th/journal/filesjournal/8-2/20092018105838.pdf>
- นารีรัตน์ ณ นวงศ์. (2551). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสถานภาพอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. เข้าถึงเมื่อ 30 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.northbkk.ac.th/research/?news=research&id=000004>
- ราชบัณฑิตสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554** สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2564, จากเว็บไซต์ <https://dictionary.orst.go.th>
- ลักขณา สริวัฒน์. (2545). **สุขวิทยาจิตและการปรับตัว**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วารภรณ์ กระจุกสุชาติ. (2545). **จิตวิทยาการปรับตัว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). **จิตวิทยาพัฒนาชีวิตทุกช่วงวัย : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์. (2531). **รายงานการวิจัยเรื่อง การใช้และความคิดเห็น ต่อการประเมินการสอนของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. กรุงเทพฯ: โครงการวิจัยทุน อุดหนุนวิจัย มก.ประจำปี 2529.

- สุชาดา พาที. (2558). “การปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ.”
วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564,
เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hi_Ed/Suchada_P.pdf
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. (2556). “ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี. เข้าถึงเมื่อ 18 กรกฎาคม 2564, เข้าถึงได้จาก
<http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/6017/2/Fulltext.pdf>
- อรอนงค์ นียมธรรม. (2560). “การปรับตัวของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก.”
วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีล้านนา. เข้าถึงเมื่อ 18 กรกฎาคม 2564,
เข้าถึงได้จาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/view/9842/8382>
- อุทมพร จามรมาน. (2551). **คู่มือการประเมินโรงการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: พันนี้พับบลิชซิง.
- Coleman and Hammen, (1981), **Abnormal Psychology and Modern Life**. New York: Bombay.